

Šiame numeryje skaitykite:

3 psl.

Ekologiškas jogurtas su vanile „Dobilas“ parodoje įvertintas medaliu

Su moterimis rungėsi ir du vyrai

Lyderės — „Bajėnų“ melžėjos

4 psl.

Jiems spalio — neeilinių gimtadienių mėnuo

5 psl.

2013 m. III ketvirčio geriausieji ūkininkai pagal skirtingas superkamo pieno kiekio grupes

Rūpestingas tėvas, darbštus ūkininkas ir nuotaikingas muzikantas

Graži iniciatyva mokytį plaukti antrokelius — tęsiama

6 psl.

Karvių slaptojo mastito, sukkelto S.aureus atsiradimo priežastys ir profilaktika

7 psl.

Prisiminkime lapkričio mėnesio šventes

Pieno kokybės priklausomybė nuo pašaro ir šėrimo

8 psl.

„Žemaitijos pieno“ valdyba sveikina

Sveiki ir ekologiški pusryčiai komandiruotės ar verslo kelionės metu? Misija įmanoma!

Žemaitiškam sūriui DŽIUGAS® nusilenkė ir vokiečiai

„Žemaitijos pieno“ gaminamas kietasis sūris DŽIUGAS® šiais metais skina laurus įvairiose Europos šalyse: tarptautinėse parodose jis sulaukė jau aštuonių apdovanojimų bei įvertinimų.

Pastarąjį sykį DŽIUGO® gamintojams pagyrimų negailėjo Vokietijos ekspertai ir žiniasklaida. „Žemaitijos pienas“ savo sūrį pristatė spalio 5-9 dienomis Kelne vykusioje didžiausioje pasaulyje tarptautinėje žemės ūkio, maisto

produktų ir gėrimų parodoje „Anuga 2013“.

Čia sulaukta išskirtinio įvertinimo. Autoritetinga „Taste-13“ komisija, pieno gaminių kategorijoje vertinti gavusi daugiau nei 3 tūkstančius produktų pavyzdžių, paskelbė keturias nominacijas.

Viena iš jų buvo skirta būtent kietajam sūriui DŽIUGAS®. Šio sūrio rinkinys su medumi ir suvenyru buvo paskelbtas inovatyviausiu ir sulaukė „Top innovations of Anuga 2013“ apdovanojimo.

Kelne vykusioje parodoje šįmet sut-

raukė daugiau kaip 155 tūkst. lankytojų. Vien pieno produktų sektoriuje dalyvavo 360 bendrovių iš 34 pasaulio šalių. Savo produkciją čia demonstravo ir 37 Lietuvos žemės ūkio ir maisto pramonės įmonės, o iš viso gaminius pristatė apie 6,7 tūkstančio įmonių iš 98 šalių.

Kietasis sūris DŽIUGAS® buvo pristatytas kaip savarankiškas lietuviškas prekės ženklas. Stende vykusios degustacijos sutraukė daug lankytojų, kurie negailėjo pagyry šiam sūriui.

Sūriu DŽIUGAS® domėjosi ir Vokietijos žiniasklaida. Reportažai apie žemaičių gaminių rodė regioninė Vokietijos televizija, o straipsnį išspausdino specializuotas Vokietijos pienininkystės žurnalas. Didžiausia ir lankomiausia pasaulyje tarptautinė maisto produktų paroda buvo puiki galimybė gamintojams plėtoti ryšius su partneriais iš viso pasaulio, užmegzti verslo kontaktus Vokietijoje ir pristatyti kokybiškus bei konkurencingus lietuviškus produktus.

www.dziugashouse.eu

Darbšti šeima vertina ekologinio ūkininkavimo naudą

Telšių rajono Kalnėnų kaime ūkininkauja darbšti Lukoševičių šeima. Šeimos ūkyje visi: tėvai — Valerija ir Steponas, duktė — Sonata Ulbienė bei sūnūs Gedas ir Tadas dirba sutartinai.

Vasarai baigiantis, prie neseniai pastatyto „Dobilo“ stendo stabelėjo ekologinį ūkį puoselėjančios Sonatos Ulbienės broliai Tadas ir Gedas, tėvai — Valerija ir Steponas Lukoševičiai ir į ūkį atvykęs „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo direktorius Mindaugas Čėjauskas.

„Dobilui“ — pienas iš ekologiš- nių pievų

Iš Sonatos Ulbienės ekologinių pievų „Žemaitijos pieno“ bendrovei parduodamas pienas naudojamas ekologiškiems „Dobilo“ produktų grupės — geriamajam pienui, varškei, varškės sūreliams, pagardintiems uogienėmis, įvairių skonių jogurtams, fermentiniam sūriui ir rūgpieniui gaminti. Įvertindama ekologinio ūkininkavimo svarbą gaminamiems ekologiškiems produktams, „Žemaitijos pieno“ bendrovė prie įvažiavimo į ūkį pastatė išvaizdų „Dobilo“ produktų grupės stendą su užrašu, jog 100 proc. ekologiškas pienas atkeliauja iš ekologinių pievų į ūkį, kurį puoselėja Sonata Ulbienė.

Pasak šeimos galvos — Stepono Lukoševičiaus, kadangi stendas iš tolo matomas pravažiuojant Šiaulių-Palangos plentu, tai atsiranda ir tokių, kurie pasuka į keliuką, vedantį link sodybos, ir domisi užrašu. „Galbūt stendas kažką paskatins ekologiškai ūkininkauti, gal kas labiau susidomės ekologiškais „Dobilo“ grupės produktais“, — svarstė Steponas.

Vienai ar kitaip šis stendas tarsi įpareigoja neužleisti išsikotų pozicijų ir dirbti dar geriau.

„Žemaitijos pieno“ Žaliavos pir-

kimo direktoriaus Mindaugo Čėjausko nuomone, informacinis „Dobilo“ stendas pasitarnauja viešindamas ekologinį ūkininkavimą, be to, yra moralinė paskata ūkininkams toliau sėkmingai dirbautis.

Iš poeto Vytauto Mačernio krašto

Šeimos galva — Steponas Lukoševičius — plungiškis, kilęs iš garbiojo žemaičių poeto Vytauto Mačernio krašto — Šarnelės. O gimė taip pat žemaičiams gerai žinomo Konstantino Bružo tėviškėje. Kadangi Stepono tėvelis — irgi Steponas — dirbo kolūkio fermoje, tai ir vaikinai pasuko prie žemės ūkio mokslų. Būdamas iš gausios — 10 vaikų — šeimos, didelių norų ir negalėjo turėti. Džiaugdamsis, kad gavo kolūkio stipendiją, nuvyko į Rietavo žemės ūkio technikumą, ketindamas ten įgyti techniko-mechaniko specialybę.

Besimokydamas sumojo, kaip reikėtų nuo tarnybos tarybinėje armijoje išsisukti. Baigę techniku antrą kursą, su draugu Vaclovu Garbenčiumi nutarė vykti į Gargždus ir ten neakivaizdžiai baigti vidurinę mokyklą. Taip vaikinai vienu metu mokėsi dviejose mokymo įstaigose, kurdami planus ateičiai. Gavę vidurinio mokslo

atestatą, dokumentus nuvežė į Lietuvos žemės ūkio akademiją ir ten sėkmingai neakivaizdžiai įstojo. Taip apsukrūs vaikinai, likus pusmečiui iki Rietavo žemės ūkio techniku baigimo, buvo kartu ir aukštosios mokyklos studentai. Sumanus planas pasiteisino — gudruoliai vyrukai išvengė tarnybos tarybinėje armijoje, nes tuomet aukštųjų mokyklų studentų į privalomąją karinę tarnybą neimdavo. Žinoma, tokie triukai labai netiko Plungės kariniam komisariui, bet jis įstatymiškai išradin-giems žemaitukams nieko negalėjo padaryti, nes jau buvo šaukštai po pietų.

Gyvenimo verpetuose

Steponą gyvenimas buvo įsukęs į įvairiausių darbinis verpetus. Po mokslo techniku dirbo dirbtuvių vedėju, vėliau likimas atbloškė į Telšių rajoną, kur dar-bavosi vyr. mechaniku kolūkyje Lauko Sodos krašte. Čia ir namelį susirentė, — juk reikėjo jaunai šeimai savo lizdą sukurti. Dar bedirbdamas Plungės rajone, Šarnelėje, nusižiūrėjo patrauklią pardavėją Valeriją, su kuria šiomet, sutinkant Naujuosius metus, švęs bendro gyvenimo 45-metį.

(Nukelta į 2 psl.)

Darbšti šeima vertina ekologinio ūkininkavimo naudą

(Atkelta iš 1 psl.)

Tačiau Lauko Sodoje ilgiau užsibūti neleido ūkių stambinimas. Po tokios reorganizacijos Steponui nebuvo pasiūlytos ankstesnės pareigos, tai jis nutarė apsisiti Žemaitijos sostinėje. Čia tuometčiame Duonos kombinate įsidarbino vyr. inžinieriumi, kur išdirbo šešerius metus. Telšiuose irgi reikėjo kažkur gyventi, tai pardavęs namą Lauko Sodoje nusipirko sklypą Kuršėnų gatvėje, kur ir susirentė naują gyvenamąjį pastatą.

Net trejetą metų Steponas vadovavo tuometei Tarpūkinėi gyvulininkystės įmonei Eigirdžiuose, o vėliau pabandė ir savo verslo imtis — buvo įsteigęs statybos ir remonto darbų barą, kuris gaudavo nemažai užsakymų iš „Mažeikių naftos“. Tačiau vis kirbėjo noras atokiau įsikurti nuo Telšių. Taip 1994-aisiais iš Juozo Daciaus nusipirko apleistą ūkį Kalnėnų kaime, kur kibo su energija jį gražinti ir puoselėti.

Gražūs pokyčiai

Važiuojant Šiaulių-Palangos plentu, akys krypta į išlankius medžiais apaugusią sodybą. Ypač gražus vaizdas rudenį, žvelgiant į besiganančią gausią piendavių bandą, raudoni plieskiančių klevų fone.

Gražu čia ir kitais metų laikais. Kai lankėmės rugpjūčio pradžioje, sodyboje kleketavo gandrai. Net dviejose vietose jie įkurdinti: eglėje ir sumaniai sukonstruotame „paukščių medyje“, ant kurio „šakų“ — net 37 inkilai, o pačioje viršūnėje — gandraizdis. Nors ir sausoka vasara, gandrai išaugino 4 gandriukus.

„Šis „paukščių medis“ — žmo-

nos sumanymas“, — šypsodamasis sako Steponas. Jis juokauja, kad gausiam varnėnų būriui vadovauja „komendantas“ gandrai, ir visi paukščiai kuo puikiau sutaria.

Sodyboje tyvuliuoja net trys iškasti tvenkiniai. Čia savo hobi patenkina žentas, meškeriodamas žuvis. Kieme draugiška kuoduotųjų ančių šeimyna sukinėjasi, maloniai patraukdama svečių akį. Gamybiniai pastatai nerėžia akies ir puikiai įsikomponavę netoli gyvenamosios sodybos. Aplinka — irgi skoningai puoselėjama. Čia šalia milžiniško žydinčio gėlių krepšio ne vienas stabtelis ir gėrisi šeiminkų, ypač sutuoktinės Valerijos, kūrybine fantazija.

Dauguma atžalų linkę prie žemės ūkio

Valerija ir Steponas užaugino net penketą vaikų. Pirmasis sūnus — irgi Steponas, senelio ir tėvo garbingo vardo tęsėjas. Toliau seka dvejis metais jaunesnis Erlandas. Vienintelė duktė Sonata, pasukusi ekologinio ūkininkavimo kryptimi, tarsi paskui save patraukė jaunėlius brolius Gedą ir Tada. Pirmasis plėtoja gyvulininkystę, o antrasis — augalininkystę. Lukoševičiai džiaugiasi, kad gali pasinaudoti europinėmis paramomis. Dalyvavo Pieno ir Nitratų direktivose. Dalyvaudami Žemės ūkio modernizavimo programoje, įsigijo naudingų žemės ūkio padargų.

Visi pasiskirstę darbais, plūša kaip darni komanda, o mama Valerija tvarko visus finansinius reikalus.

Steponas prisimena, kad jų ūkis ne kartą yra pelnęs prizinių vietų respublikiniame „Metų ūkiu“ konkurse, o 2012 metais surengtoje

„Metų ūkis 2013“ rajoninė vertinimo komisija, apžiūrėjusi Tado Lukoševičiaus augalininkystės ūkį, panorą išamžinti su kitais darbuotojais Lukoševičių šeimos nariais prie išpūdingo gėlėmis žydinčio krepšio, puošiančio sodybą.

lojaliausių ir geriausių pieno ūkių, savo produkciją parduodančių „Žemaitijos pieno“ bendrovei, šventėje dukters Sonatos Ulbienės ūkis pripažintas geriausiu ekologinį pieną tiekiančiu ūkiu.

Ir šiuo metu parduodamo pieno kokybė neprikaištinga, todėl ūkininkams bendrovė moka papildomai po 2 centus už kiekvieną parduodamo aukštos kokybės pieno kilogramą.

Jaunėlis Tadas, irgi rikiuodamasis į savo artimuosius, šiemet su augalininkystės ūkiu dalyvavo konkurse „Metų ūkis 2013“. Daug paplušėti jam reikia nuo ankstyvo pavasario iki vėlyvo rudens. Sėja, pašarų ruošimas, javapjūtė ir kiti žemės ūkio darbai gula ant jo pečių. Vaikinas džiaugiasi, kai

viską pavyksta kuo sparčiau padirbti. Javapjūtėje buvo nepamainomas naujas kombainas CLAAS-TUCANO, o šiuo metu reikėtų naujų plūgų, nes senieji baigia atitarnauti.

Tadas yra savo jėgas išbandęs ir rajono artojų varžybose, kur laimėjo prizinių vietų.

Ekologinės pienininkystės ūkio sėkmę ypač lemia pašarai. Jų ūkininkai paruošia iš savo pievų. Banda — reguliariai kontroliuojama, todėl nekyla problemų dėl kokybinių pieno rodiklių.

Ateitis — pačių rankose

Sodybos šeiminkas ir daugelio idėjų variklis Steponas įsitikinęs, kad ateitį gali susikurti tik pats, sumaniai ūkininkaudamas ir gaspadoriškai planuodamas visus

darbus. Jis mano, kad ekologinis ūkininkavimas, nors ir pareikalauja didesnio indėlio darbuojantis, tačiau atneša ir didesnę naudą. Stepono nuomone, jo dukra Sonata, sūnūs Gedas ir Tadas — taip pat — už ekologinį ūkininkavimą.

Šilto ir šalto gyvenime mačiusį Steponą žavi šaunus jaunimas. „Smagu žiūrėti, kaip tarpusavyje tarsi lenktyniauja besidarbuodami su mūsų Tadu jaunieji ūkininkai Artūras Savickis, Rimas Dargis, Matas Purauskas“, — sako Steponas.

Jo nuomone, tai teikia vilčių, kad kaimas „neišsivaikščios“ už jūrų marių, o tėvų ir protėvių ainiai dar ne kartą įrodys, ko vertas žemaitiškas užsispyrimas ir darbštumas.

Algirdas Dačkevičius

Kiemą puošia „paukščių medis“ su gandraizdžiu.

Prie sodybos aplinkos dera ir rūpestingai prižiūrimi gamybiniai pastatai, nauja stacionari grūdų džiovykla bei grūdų laikymo bokštas.

Jaunėlis sūnus Tadas prie naujo kombaino, kuris įsigytas pagal Žemės ūkio valdų modernizavimo programą.

Lukoševičių karvių banda ganosi ekologinėse ganyklose.

Ekologiškas jogurtas su vanile „Dobilas“ parodoje įvertintas medaliu

Kaune, „Žalgirio“ arenoje, įvykusioje lietuviškos produkcijos parodoje „Rinkis prekę lietuvišką“ pirmą kartą už novatorišką, išskirtinę, iš vietinių žaliavų pagamintą produkciją įmonėms išdalinti medaliai.

Maisto pramonės kategorijoje parodos medalis įteiktas „Žemaitijos pieno“ bendrovei už ekologišką jogurtą su vanile „Dobilas“.

Žinant, kad šioje kategorijoje buvo tik keturi komplektai medalių, tai didžiulis novatoriško ir išskirtinio produkto įvertinimas.

Parodoje dalyvavo rekordinis įmonių skaičius — 116 gamintojų, pernai savo produkciją ir paslaugas joje pristatė 80 įmonių. Parodą aplankė apie 30 tūkst. lankytojų.

Parodoje tarp daugelio žinomų šalies įmonių akį traukė „Žemai-

tijos pieno“ bei „Klaipėdos pieno“ stendai, kuriuos gausiai lankė parodos dalyviai, girdami gaminių kokybę ir originalias pakuotes.

„Džiaugiamės, kad ekologiška „Dobilo“ naujiena — jogurtas su vanile pripažintas ir įvertintas specialistų ir jam suteiktas „Rinkis prekę lietuvišką“ apdovanojimas. Džiugu, kad vartotojai atranda ir įvertina šią unikalios skonio ekolo-

gišką naujieną rinkoje. Parodoje dalyvavo 30 produktų, iš kurių apdovanoti tik keturi — ir vienas iš jų „Dobilas“, — sakė prekinio ženklo „Dobilas“ rinkodaros vadovas Mindaugas Baltrušaitis.

Po šio apdovanojimo įmonėje pagerbti labiausiai prie ekologiško jogurto su vanile „Dobilas“ gamybos ir produkto populiarinimo prisidėję darbuotojai (nuotraukose).

Visiems sėkmės linkėjo toliau kūrybiškai bei inovatyviai dirbantis ir padėkos raštais apdovanojo Personalo ir teisės direktoriaus pavaduotoja Diana Abelkienė.

Atskirai pasveikinti brigadininkas Valdas Jankauskas, negalėjęs dalyvauti darbuotojų pagerbimo šventėje, ir „Žemaitijos pieno“ renginių organizatorė Eigilė Žarpnickaitė.

Meistras Vaidotas Ruškys, I.e.p. gamybos direktorius Remigijus Bieliauskas, Personalo ir teisės direktoriaus pavaduotoja Diana Abelkienė, operatorius Virginijus Petkus, produktų vystymo technologė Asta Urnienė, operatorius Alvydas Žadeikis, gamybos vadovė Alma Bartkienė.

Prekinio ženklo „Dobilas“ rinkodaros vadovas Mindaugas Baltrušaitis, Personalo ir teisės direktoriaus pavaduotoja Diana Abelkienė, šviežių pieno produktų rinkodaros vadovė Daiva Mažonienė, gamybos vadovė Alma Bartkienė, I.e.p. gamybos direktorius Remigijus Bieliauskas.

Melžėjų varžytuvėse

Su moterimis rungėsi ir du vyrai

Grinkiškyje (Radviliškio r.) Sauliaus Gaidžiūno ūkyje surengtame melžėjų konkurse po ilgesnės pertraukos varžėsi ir du vyrai, tačiau jiems nebuvo lemta įsiveržti į prizininkų gretas.

Laima ir vėl — tarp pirmūnių
Į S.Gaidžiūno pieno ūkyje vykusias melžėjų varžytuves suvažiavo devyni dalyviai, kurie varžėsi šešiose — teorinių žinių, melžėjų sanitarinio pasiruošimo, melžtuvo sanitarinio apdorojimo, melžimo, pieno švarumo bei somatinių ląstelių nustatymo — rungtyse. Šių metų konkursą pajėgus laimėti du melžėjai vyrai — savo ūkiams atstovaujantys dvyniai Jonas ir Petras Baltrušaičiai iš Šiaulėnų seniūnijos. Jų ūkiai pienu tiekia „Žemaitijos pieno“ bendrovei. Iškart du vyrai rajoninėse melžėjų varžytuvėse dar nė-

ra dalyvavę.

Su „Žemaitijos pienu“ bendradarbiaujanti ūkininkė Laima Navickienė iš Radviliškio rajono Pakalniškių seniūnijos Velakiemių kaimo užėmė trečiąją vietą. Laima „Žemaitijos pienui“ pienu tiekia daugiau nei dešimtmetį.

„Džiaugiamės jos pasiekimais melžėjų varžytuvėse: pernai moteris laimėjo antrąją vietą, o šiemet — trečiąją. Jos pienininkystės ūkis pagal pieno kokybę visada tarp geriausiųjų ir šeiminiškiškai sutvarkytas, jauki sodyba.

Puiki ir Navickų šeima: ne tik sutuoktinis, bet ir sūnus Matas myli karvutes. Šiemet sūnus atvykęs palaikė mamą varžytuvėse. Šeimoje taip pat auga dvi dukros: Barbora ir Mirta. Tad belieka Laimai ir visai jos šeimai palinkėti kuo geriausios sėkmės darbuose“, — sako „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkė Al-

dona Krikščiūnienė, dažnai besilankanti Laimos ūkyje.

Prizininkės apdovanotos Tado Krapiko ūki įsteigtais piniginiiais prizais, dovanomis, medaliais. Dovanų iš A.Krikščiūnienės gavo ne tik L.Navickienė, bet ir broliai J. ir P.Baltrušaičiai.

Debiutas vyrų neišgąsdino

Šių metų melžėjų varžytuvėse iš devynių dalyvių keturi dalyvavo pirmą kartą. Pagyrimų už drąsą sulaukė broliai dvyniai Jonas ir Petras Baltrušaičiai iš Šiaulėnų seniūnijos.

Sunkiausia varžytuvėse buvo Jonui, nes savo ūkyje jis karvių nemelžia, tą daro žmona. Gal dėl to vyras varžytuvėse tapo autsaideriu. Jo broliui Petriui melžimas nėra naujiena — karves jis melžia savo ūkyje. Nei vieno, nei kito brolio varžytuvės neišgąsdino. Atvirkščiai, vyrai sakė, jog, daugiau

Doc. dr. Saulius Tušas, „Žemaitijos pienui“ produkciją tiekiantys ūkininkai Jonas Baltrušaitis, Petras Baltrušaitis, Laimutė Navickienė ir Radviliškio rajono savivaldybės administracijos Žemės ūkio skyriaus vedėjas Alfredas Juozapavičius.

pasitreniravę, galėtų jose dalyvauti ir kitąmet. Jie netgi siūlė sudaryti vyrų ir moterų komandas.

Varžytuvių dalyvių patirtį ir žinias teigiamai įvertino ir komisijos pirmininkas, Veterinarijos akademijos Josifo Taco Melžimo moky-

mo centro vadovas docentas Saulius Tušas. Anot jo, gerai, kad atsiranda vis naujų dalyvių, kad jie tobulėja, gilina savo žinias.

Geriausia šalies melžėja ar melžėjas bus išaiškinti ir pagerbti lapkričio mėnesį.

Lyderės — „Bajėnų“ melžėjos

Jau 6 metai, kai Pagėgių savivaldybės žemės ūkio skyrius kartu su Pieno melžimo centru organizuoja melžėjų varžytuves.

Patirtis duoda gražių rezultatų — praėjusiais metais respublikiniame melžėjų konkurse Šilutės krašto „Bajėnų“ žemės ūkio bendrovės, kuri tiekia pienu „Žemaitijos pienui“, melžėja Lina Vaičiukauskienė užėmė pirmąją vietą.

Šiemet varžytuvėse dalyvavo 9 melžėjos, iš jų vienas vyras, kurio pamelžtas pienu buvo švariausias. Po teorinių žinių testų vyko praktiniai darbai. Dalyvės melžė po 2 karvutes. Buvo vertinamas pieno švarumas, somatinių ląstelių ir bakterijų kiekis.

Komisijos pirmininkas docentas

Saulius Tušas, paskelbdamas rezultatus, paminėjo buvusius trūkumus, pasidžiaugė išaugusiu dalyvių profesionalumu ir kruopštumu.

Pirmą vietą užėmė Lina Snegiriuvienė iš „Bajėnų“ žemės ūkio bendrovės, o trečiąją — Lina Vaičiukauskienė — irgi iš „Bajėnų“. Džiugu, kad šios moterys jau keletą metų garsėja savo profesionalumu ir melžėjų varžytuvėse būna tarp geriausiųjų.

Visos varžytuvių nugalėtojos ir dalyvės apdovanotos rėmėjų įsteigtais medaliais ir dovanomis.

Mieli „Pienininkystės“ laikraščio skaitytojai!

Jeigu Jums kilo minčių, kaip leisti dar įdomesnę mūsų laikraštį, neabejodami pasidalinkite su redakcine kolegija.

Siūlykite įvairiausių temų, kurių norėtumėte rasti „Pienininkystėje“.

Rašykite el.paštu: lpua.info@gmail.com arba skambinkite telefonu (8~444) 22391. Lauksime! Kurkime laikraštį kartu!

Redakcinė kolegija

2013 m. III ketvirčio geriausiai ūkininkai pagal skirtingas superkamo pieno kiekio grupes

**Marina
Niedvaraitė**

Pirmoje grupėje (per dieną parduoda nuo 50 iki 199 kg natūralaus pieno)
Stalgėnų k., Stalgėnų sen., Plungės r.

**Algirdas
Budrys**

Antroje grupėje (per dieną parduoda nuo 200 iki 499 kg natūralaus pieno)
Medingėnų k., Plungės r.

**Piotras
Brazys**

Trečioje grupėje (per dieną parduoda nuo 500 iki 999 kg natūralaus pieno)
Pagrynių k., Šilutės sen., Šilutės r.

**Mindaugas
Grikštas**

Ketvirtoje grupėje (per dieną parduoda nuo 1000 iki 1999 kg natūralaus pieno)
Noriškių k., Nausodžio sen., Plungės r.

**Adomas
Gervinskas**

Penktoje grupėje (per dieną parduoda nuo 2000 kg ir daugiau natūralaus pieno)
Daukšių k., Skuodo sen., Skuodo r.

**Bronislava
Grauslienė**

Geriausio ekologiško pieno gamintoja
Jodėnų k., Nausodžio sen., Plungės r.

Rūpestingas tėvas, darbštus ūkininkas ir nuotaikingas muzikantas

Kas nežino Algirdo Budrio Medingėnuose? Tokių miestelyje neatsirastų. Šio vyro rankose darbas tiesiog tirpsta, o ir yra puikus tėvas vaikams, tikras anūkų džiaugsmas. Prie viso to – dar ir harmonikierius!

Virgina ir Algirdas Budriai išaugino net septynetą atžalų: keturias dukras – Giedrę, Aušrą, Rąsą ir Gabrielę bei tris sūnus – Andrių, Žydrūną, Saulių. Jau ir aštuonetas vaikaičių pas senelius į svečius atvyksta, netrukus ir devintasis į šį pasaulį

turėtų atkelti.

Visi vaikai neieškojo laimės svetur, o apsisitojo gimtajame Plungės rajone: net septynetas mieste, tik Andrius – Medingėnuose. Matyti, kad nagingas vaikinys – tėvų sodybą papuoš jo statoma pavėsinė.

Patį pradžia Budriams nebuvo lengva. Šeima glaudėsi 12-abučiam pastate. Tik kiek vėliau, Algirdui „pakėlus sparnus“ išeiti kitur, ūkis sudarė sąlygas pasistatyti gyvenamąjį namą.

Ūkininkas keletą metų darbavosi miške,

be to laikė 10-15 karvių. Vertėsi kaip išmanydamas, nes, pasak pašnekovo, visi vaikai sėsdavo prie stalo, nė vienas niekur nebuvo išėjęs. Subirus ūkiui, už pajus gavo kultivatorių, plūgų. Atsistoti ant kojų padėjo europinė parama. Dalyvavo Pieno ir Nitratų direktyvose, žinoma, neapsiėjo be paskolų iš bankų. „Tik šį pavasarį lengviau atsikvėpėme, nes baigėme bankams paskolas mokėti“, – šypsodamasis sako Algirdas. Dabar jo ūkis gerokai sustiprėjęs: turi visą svarbiausią žemės ūkio techniką, melžia 26 karves, augina 13 telyčaičių, taip pat veršelių. Telyčaites bandai papildyti atrenka labai rūpestingai, nes, pasak ūkininko, ne visos jos būna tinkamos.

Sumaniai ūkininkaudamas, Algirdas net du kartus gavo geriausio „Metų ūkio“ nominaciją, taip pat jau antrą kartą paskatinamas „Žemaitijos pieno“ bendrovės, kaip geriausias ketvirčio ūkininkas, daugiausiai parduodantis savo grupėje – nuo 200 kg iki 499 kg – natūralaus pieno. Produkto kokybė puiki, tai už kiekvieną parduodamą aukštos kokybės pieno kilogramą „Žemaitijos pieno“ bendrovė dar prideda po 2 centus.

Bet didžiausias įvertinimas pienininkystės ūkiui, kad jis už praėjusius metus Klaipėdoje įvykusioje šiųmetėje ūkininkų pagerbimo šventėje buvo įvertintas tarp 10 geriausių ūkių pagal visus rodiklius. Algirdui įteiktas ne tik prizas, bet jis su grupe

Laisvalaikiu Algirdas Budrys groja kapeloje „Medinga“.

vyko į turiningą ekskursiją Lietuvoje.

Pasak „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkės Jurgitos Zaboraitės, į Budrių ūkį visuomet malonu užsukti, nes čia pasitinka nuotaikingi šeimnininkai. Matyt, gero ūpo jiems suteikia ir dalyvavimas meno saviveikloje. Žmona Virgina vadovauja Rietavo kultūros namų Medingėnų filialui. Ne tik renginius organizuoja, bet ir pati dainuoja. Algirdas – puikus harmonikierius. Jo traukiama harmonika ne vienerius metus plyšauja kapeloje „Medinga“.

Algirdas Dačkevičius

Trečiojo ketvirčio antrosios grupės nugalėtoja, parduodanti nuo 200 iki 499 kg natūralaus pieno, Algirdą Budrį pasveikino (iš kairės) „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkė Jurgita Zaboraitė ir Lietuvos pieno ūkių asociacijos direktorė Rigilda Baniene.

Graži iniciatyva mokytį plaukti antrokėlius — tęsiama

Šiomet jau ketvirtus metus sėkmingai tęsiama unikali šalyje socialinė akcija „Telšiuose antrą klasę baigti — plaukti moki!“.

Ideją antrokų mokytį plaukti subrandino „Žemaitijos pieno“ valdybos pirmininkas Algirdas Pažemeckas. Taip gimė šios bendrovės, rajono Savivaldybės ir „Ateities“ pagrindinės mokyklos trišalė sutartis dėl rajono antrokėlių mokymo plaukti. Ji turėtų baigtis 2014-ųjų pavasarį. Per ketverius mokslo metus 24 valandų plaukimo programą bus baigę apie 1700 vaikų.

Ar ši socialinė akcija bus tęsiama? Vilčių yra, kad ji taps respublikine, nes Telšiuose lankęsis švietimo ir mokslo ministras Dainius Pavalkis pagyrė „Žemaitijos pieno“ bendrovę už solidžią paramą mokant antrokėlius plaukti. Ministras užsiminė, jog šią gra-

žią žemaičių patirtį reikėtų įgyvendinti šalyje. Dabar svarbiausia, kad geri ketinimai virstų konkrečiais darbais.

Šiais metais socialinė akcija „Telšiuose antrą klasę baigti — plaukti moki!“ prasidėjo spalio 15-ąją, o baigsis kitąmet gegužės 16-ąją. Projekte dalyvaus 424 mokiniai.

Pasak „Žemaitijos pieno“ PIK-NIK pardavimų ir rinkodaros vadovo Vytauto Oleškevičiaus, labai prasminga, kad socialinė akcija „Telšiuose antrą klasę baigti — plaukti moki!“ puikiai organizuojama jau ketvirtą sezoną. Ir šiais mokslo metais vaikus džiugins bei pamalonins PIK-NIK plėšomų sūrio dešrelių personažas Žirafa. O svarbiausia, kad vaikai įgaus plaukimo įgūdžių, atkaklumo siekti kuo geresnių rezultatų. Ir viena, ir kita labai pravers gyvenime.

Plaukimo trenerė Inga Zeniauskienė, prieš palydėdama vaikus į „Ateities“ pagrindinės mokyklos baseiną, supažindino su svarbiausiais reikalavimais mokantis plaukti bei elgesio taisyklėmis baseine.

30-ojo gimtadienio proga:

Tomą Šukį — pardavimų vadybininką;
Rasą Druktenytę — pardavėją kasininę (UAB „Čia market“);
Ritą Šakinytę-Petrovę — prekinio ženklų vadybininkę (UAB „Klaipėdos pienas“).

35-ojo gimtadienio proga:

Kristiną Sutkienę — mokymų vadybininkę;
Arūną Litviną — elektrokrautuvo vairuotoją;
Laimą Budreckienę — pardavėją kasininę (UAB „Čia market“);
Kristiną Aniužienę — pardavėją kasininę (UAB „Čia market“).

40-ojo gimtadienio proga:

Auksę Gaidienę — pardavimų vadybininkę;
Jolantą Kiaunių — užsakymų priėmėją;
Vilių Antanauską — inžinierių mechaniką;
Iloną Gimbutienę — buhalterę;
Giedrių Stankų — vairuotoją laborantą;
Dainių Kaminską — aparatininką;
Danutę Geštautienę — pardavėją kasininę (UAB

„Čia market“);
Irma Pusvaškiene — pardavėją kasininę (UAB „Čia market“);
Auksę Bagdonavičienę — pardavėją kasininę (UAB „Čia market“);
Simą Ruokį — šaldiklių meistrą (UAB „Klaipėdos pienas“).

45-ojo gimtadienio proga:

Vitalijų Kažukalą — vairuotoją laborantą;
Lina Vaitkienę — klientų aptarnavimo vadovę;
Snieguolę Kikutienę — gamybos darbininkę;
Rimantą Petraitį — vairuotoją ekspeditorių;
Ireną Šoblinskienę — pardavėją kasininę (UAB „Čia market“);
Jolantą Kazanavičienę — pardavėją kasininę (UAB „Čia market“);
Juožą Pundiną — vairuotoją laborantą (ABF „Šilutės Rambynas“);
Rasą Mažonienę — laborantę (UAB „NTL“).

50-ojo gimtadienio proga:

Kęstutį Švaravičių — krovėją;
Jūrį Karoblį — sandėlininką prekių atrinkėją;
Laimą Venckienę — parduotuvės vedėją (UAB „Čia market“);
Laimutę Kaminskiene — pardavėją kasininę (UAB „Čia market“);
Ziną Paulauskienę — „Pik-Nik“ cecho fasuotoją (ABF „Šilutės Rambynas“).

55-ojo gimtadienio proga:

Zigmantą Daukintį — mašinistą;
Alfonso Norvidą — šaltkalvį;
Danutę Prysmanienę — pieno surinkėją;
Angeliką Maknickienę — meistrę;

Oną Gedraitienę — pardavėją kasininę (UAB „Čia market“);
Vytautą Kraučiuoną — vairuotoją laborantą (ABF „Šilutės Rambynas“).

60-ojo gimtadienio proga:

Martyną Joneikį — gamybos darbininką.

65-ojo gimtadienio proga:

Joną Češulį — gamybos vadovą.

30 metų darbo sukakties proga:

Vytautą Daukantą — katilinės mašinistą, šaltkalvį remontininką.

25 metų darbo sukakties proga:

Adele Pluškienę — gamybos darbininkę;
Albiną Basį — šaltkalvį remontininką;
Violetą Norvilienę — dispečerę.

20 metų darbo sukakties proga:

Algirdą Jokubauską — vairuotoją laborantą.

15 metų darbo sukakties proga:

Silvą Kaveckienę — pieno surinkėją;
Alvydą Kaveckį — vairuotoją laborantą;
Astą Gaubienę — „Džiugas“, „Germantas“ pardavimų rinkodaros grupės vadovę;
Iloną Keliauskienę — eksporto vadybininkę;
Bronę Puidokiene — pieno surinkėją;
Lina Puskunigį — vyriausią buhalterį (ABF „Šilutės Rambynas“).

10 metų darbo sukakties proga:

Joną Žimkų — vairuotoją laborantą;
Anatolijų Michejevą — logistikos vadybininką;
Laimą Martinkienę — pieno surinkėją;
Ramintą Grigienę — pardavėją kasininę (UAB „Čia market“).

Sveiki ir ekologiški pusryčiai komandiruotės ar verslo kelionės metu? Misija įmanoma!

Verslo žmonėms tenka daug keliauti. Viena vertus, tai gerai, nes aplinkos pakeitimas skatina kūrybiškumą. Kita vertus, problemų ir netikėtumų kelionėse gali sukelti bet kas, pavyzdžiui, netinkamas maistas ar viešbučių aptarnavimas. Ar įmanoma ir verslo kelionėse maitintis sveikai?

Projekto vadovė Dalia apie viešbučių išmano ne iš nuogirdų

Projektų vadovei Daliai, kaip ir daugumai aktyvių ir karjerą darančių žmonių, tenka daug keliauti. Nuolatiniai skrydžiai, forumai, komandiruotės, susitikimai — tai įprasta jaunos moters darbotvarkė. Savo įspūdziais ji gali pasidalinti apie daugelį didžiųjų Europos viešbučių.

Ką dauguma viešbučių siūlo ragauti pusryčiams? Standartas — duonelės, bandelės, kumpis, sausi pusryčiai, vaisiai, omletas.

Verslininkė pirmenybę teikia natūraliems ekologiškiems produktams, nes juose nėra sveikatai žalingų medžiagų, skonio stipriklių, kvapiųjų medžiagų ar kitų žmogaus organizmui kenksmingų, tačiau produkto skonį ir prekinę išvaizdą gerinančių priedų. Tačiau, jei Europos viešbučiuose toks moters pasirinkimas problemų nekelia, Lietuvoje ekologiškų pusryčių menui tikrai gali pasigirti ne daug viešbučių.

Ar teko Lietuvos viešbučiuose gardžiuotis ekologiškais pusryčiais? Kas juos siūlo?

„Tikrai taip, — sako Dalia. — Ekologiškus pusryčius Vilniuje siūlo

viešbutis „Radisson Blue Lietuva“. Beje, ir aptarnavimo kokybei priekaištų neturiu“. Didžiausią ekologiškų pusryčių meniu dalį sudaro pieno produktai — jogurtas, varškė ir varškės sūreliai, fermentinis sūris, pienas, grietinė.

4 žvaigždučių viešbutis „Radisson Blue Lietuva“ verslininkams siūlo didelį paslaugų spektrą — pasinaudoti nemokama automobilių stovėjimo aikštele, apsilankyti sporto klube ar pasigarinti pirtyje, o erdviuose kambariuose šiuolaikiniu civilizacijos pasiekimu — nemokamu belaidžiu internetu. Tai ypač svarbu daug dirbantiems žmonėms. Dalykiniams susitikimas pasitarnaus verslo centras ir susitikimų kambariai, kuriuose įrengta garso ir vaizdo įranga.

Vienas svarbiausių ir išskirtinių viešbučio bruožų — puiki virtuvė, kurios patiekalais galima gardžiuotis viešbučio restorane „Riverside“.

DIETOLOGO KOMENTARAS
Kodėl kiekvienam žmogui pusryčiai yra svarbi dienos dalis?

Konsultuoja dietologijos klinikoje „DIETOS SISTEMA“ gydytoja dietologė Daiva Pipiraitė-Lazarevičienė.

— **Kodėl reikia valgyti pusryčius? Kokia pusryčių vieta nuolat užimta, daug keliaujančio, dažnai pietų nespėjantio pavalyti, karjerą darančio žmogaus gyvenime?**

— Pusryčiai yra svarbiausias dienos valgis, gera dienos investicija, ne tik suteikianti energijos dienoms pradžia, bet ir susijusi su teigiamu poveikiu sveikatai, taip pat ir svorio kontrolei, fiziniam ir protiniam pajėgumui. Vertingiau ryto lai-

ką gausiti pusryčiavimui negu skirti jį miegui. Nustatyta, kad vaikai, kurie pusryčiauja, rečiau serga, rečiau praleidžia pamokas dėl ligos.

Tyrimai rodo, kad pusryčių valgymas padeda subalansuoti dienos racioną, gerina tiek vaikų, tiek suaugusiųjų protinę veiklą mokykloje ar darbe, gerina fizinį pajėgumą, padeda mažinti cholesterolio koncentraciją.

Kalbant apie svorio kontrolę, reikia paminėti, kad labai daug tyrimų nustatė, kad valgantieji pusryčius sveria mažiau negu jų atsisakantys. Taigi valgantys pusryčius:

- * suvartoja daugiau labai reikalingų maistinių medžiagų: vitaminų, mineralų;
- * suvartoja mažiau riebalų, cholesterolio per visą dieną;
- * geriau susikoncentruoja dar-

bui, dirba produktyviau;

- * lengviau kontroliuoja svorį;
 - * paprastai turi mažesnę cholesterolio koncentraciją kraujyje.
- **Kiek ir kokių maistinių medžiagų turėtume gauti per pusryčius? Kodėl?**

— Pusryčiams galima rinktis 2-3 produktus iš skirtingų maisto grupių, pavyzdžiui: duona arba grūdiniai, pienas ir pieno produktai, vaisiai ar daržovės. Kartu su maistu iš šių grupių, gausime kompleksinių angliavandenių, skaidulų, baltymų ir labai nedidelį kiekį riebalų. Prie pusryčių maisto vertinga pridėti liesų baltymų — šie labiau sumažins alkį. Liesas baltyminis maistas yra bene geriausiai pasotinantis. Baltymų turi pienas, jogurtas, varškė.

— **Ko nereikėtų valgyti per pusryčius?**

— Kuo mažiau cukraus, druskos,

riebalų. Jeigu pusryčių racione yra nedidelis kiekis cukraus, tai dar nereikia, kad tai jau blogi pusryčiai. Iš viso per pusryčius kartu su gėrimais nereikėtų suvartoti daugiau kaip 5 g cukraus. Kai kurie pusryčių javainiai, bandelės, blynai turi nemažai cukraus, riebalų.

— **Pieno produktai pusryčiams?**

— Pieno produktai pusryčiams tinka, nes gali būti neriebūs ir priklauso baltyminio maisto grupei. Tai jogurtas, varškė, pienas su pusryčių javainiais, neriebus sūris.

— **Dėkojame už atsakymus.**

Daugiau informacijos apie kliniką „Dietos sistema“, gydytoją Daivą Pipiraitę-Lazarevičienę rasite tinklalapyje www.dietos.lt arba telefonais: 8~5 2607300; 8~652 31155.

Leidžia: Lietuvos pieno ūkių asociacija. Luokės g. 73, LT-87140 Telšiai. Tel.: 8-444-22391, faksas 8-444-69210. El.paštas: LPUA.info@gmail.com

Redakcinė kolegija: Rigilda Baniene, Diana Abelkoene; Irena Baltrušaitiene; Jolanta Bitinienė; Rimantas Banevičius; Mindaugas Čejauskas.

Spausdino Šiaulių „Titnago“ spaustuve. 2 sp. l. Leidžiamas nuo 1995-09-23, kartą per mėnesį. Tiražas 3200 egz.

Rašykite! Skambinkite!

Norintys pirkti ar parduoti galvijus, žemės ūkio techniką, kitas su ūkininkavimu susijusias prekes, galite kreiptis telefonais 8~684 78390, 8~610 08187; rašyti el.p.: dackeviciene@gmail.com, lpu.info@gmail.com

ISSN 1648-777X

9 771648 777005

Drągauskimė. Legendinis sūris DŽIUGAS